

Retsafgørelser vedr. Den Danske Forening¹

8/3 1989, Københavns Byret, afd. B, sag 172/89 (retsforlig):	2
4/4 1989, Københavns Byret afd. D, sag 1921/1988 (retsforlig):	2
12/2 1990, Helsingør Ret, BS 1498/1989:	2
23/9 1991, Østre Landsret 3. afd. a.s. nr. 224/1990 og 225/1990, advokat Chr. Harlang:	2
2/6 1992, Østre Landsret, 10. afd. a.s. nr. 488/1991:	2
21/12 1992, Østre Landsret, 11. afd. a.s. nr. 169/1992:	2
6/1 1993 Østre Landsret 15. afd. a.s. nr. 357/191, advokat Hans Mogensen (dementi):	2
15/1 1993, Roskilde Ret, BS 8-4267/91:	3
10/2 1993, Århus Ret, 4. afd., PR 9107132-4:	3
22/2 1993, Østre Landsret, 1. afd. a.s. nr. 43/1992, adv. Chr. Harlang:	3
22/2 1993, Østre Landsret, 1. afd., a.s. nr. 312/1991:	4
11/11 1993, Østre Landsret 11. afd. a.s. 364/1992:	4
8/12 1993, Københavns Byret afd. H, 377/93 (retsforlig):	4
30/8 1994, Ålborg Ret, 6. afd. PR 9400299-6, advokat Hans Mogensen:	6
2/6 1994, Østre Landsret a.s. B-2916-92:	6
20/6 1995, Retten i Brønderslev, sag BS 43/1995:	6
11/6 1996, Horsens Byret, 1. afd. BS 11-295/1995, advokat Hans Mogensen:	6
4/12 1996, Vestre Landsret 5. afd. sag B-0561-96, advokat Hans Mogensen	7
18/2 1997, Retten i Gladsaxe, sag BS 733/96	7
2/8 1999, Vestre Landsret 1. afd. sag B-2453-96, advokat Hans Mogensen	8
16/6 2000, Østre Landsret, 19. afd., sag B 0749-97, advokat Christian Harlang:	8
20/12 2012, Forskerforum. Retten på Frederiksberg, sag BS j-549/12 (retsforlig)	9
23/10 2015 Københavns Byret, BS 12A-3838/2013 og BS 12A-1098/2014)	9

¹ DDF er bekendt med en række yderligere domme i injuriersager, som er ført af Frede Farmand og Jens Sejersen mod forskellige sagsøgte og med Hans Mogensen som advokat. Foreningen har ikke været impliceret i disse sager, som derfor ikke er refereret.

8/3 1989, Københavns Byret, afd. B, sag 172/89 (retsforlig):

Det kommunistiske dagblad Land og Folk må ved et forlig i retten beklage, at bladet har karakteriseret DDF og foreningens medlemmer som "racistiske" og "nazistiske".

4/4 1989, Københavns Byret afd. D, sag 1921/1988 (retsforlig):

Dagbladet Information og en privatperson må ved forlig i Københavns Byret beklage, at man har karakteriseret DDF som "rent racistisk".

12/2 1990, Helsingør Ret, BS 1498/1989:

Et byrådsmedlem dømmes ved byretten i Helsingør for om foreningens materiale at have udtalt til pressen: "Det er ren racisme".

23/9 1991, Østre Landsret 3. afd. a.s. nr. 224/1990 og 225/1990, advokat Chr. Harlang:

Formanden for Lager og Handelsarbejdernes Forbund dømmes i Østre Landsret for at have udtalt til pressen, at DDF er "racistisk". En afdelingsformand i SiD dømmes samtidig for at have udtalt til pressen om DDF, at "den slags svinerier med racisme og nazisme skal tages i opløbet og stoppes med det samme".

2/6 1992, Østre Landsret, 10. afd. a.s. nr. 488/1991:

Redaktøren for det kommunistiske Dagblad Land og Folk og en til bladet knyttet journalist dømmes i Østre Landsret for henholdsvis at have skrevet, at "Den Danske Forening kommer med slet skjulte opfordringer til vold", og for at have refereret Jens Sejersen for at have udtalt til bladet, at "Den danske Forening er en racistisk Forening".

21/12 1992, Østre Landsret, 11. afd. a.s. nr. 169/1992:

Efter at DDF havde søgt at forklare nogle af de fagforeninger, der blev taget til indtægt for støtte til mødeterroren mod foreningen, hvad der egentlig forgik, svarede Bibliotekarforbundet i sit blad på henvendelsen under anvendelse af udtrykket "dette sammenrend af forstokkede fremmedhadere". Endvidere oplyste forbundsbladet, at "pudsigt nok har den belæste lektor (i Ålborg) tætte kontakter til Den Danske Forening". Henvisningen til lektoren i Ålborg måtte naturligt opfattes som en henvisning til nynazisternes daværende leder, P.H. Riis-Knudsen, hvorfor forbundets berørte personer stævnedes for de citerede udtalelser. Retten mente at udtalelsen om de forstokkede fremmedhadere vel under visse omstændigheder kunne anses for krænkende, men da foreningens brev til forbundet havde været ret "unuanceret og bastant", blev udtalelsen ikke mortificeret (jf. i øvrigt nedenfor om dommen 20/6 1995). Udtalelsen i bladet om lektoren i Ålborg fandtes ikke at kunne opfattes på den måde og med det indhold, DDF lagde i den. Forbundet forklarede i retten, at udtalelsen ikke sigtede på Riis-Knudsen.

6/1 1993 Østre Landsret 15. afd. a.s. nr. 357/191, advokat Hans Mogensen (dementi):

Efter en omtale af forfatteren og journalisten Povl Nørager i Danskeren stævnedes Nørager bladets ansvarshavende redaktør. Nørager opdagede imidlertid, inden sagen nåede til domsforhandling i landsretten, at foreningen stod for noget andet, end han

havde fået indtryk af i det miljø, han havde været i. Parterne forligte herefter sagen. Forliget er belagt med tavsheds klausul og kan derfor ikke refereres. Povl Nøragers advokat Hans Mogensen kommunikerede ikke desto mindre med Ritzau herom, og der bragtes herefter bl.a. i Ålborg Stiftstidende en for foreningen belastende omtale, som Nørager og DDF's formand måtte dementere. Det hedder i deres fælles dementi bl.a.: "Der er ikke indgået noget forlig på det grundlag, artiklen (i Stiftstidende, red.) søger at fremstille. Artiklen er i øvrigt misvisende derved, at den giver indtryk af, at Den Danske Forenings blad har varetaget nynazisternes interesser over for Povl Nørager. Det kan undre, at pressen bruger så megen tid, som tilfældet er, på at forsøge at koble Den Danske Forening til nynazisterne. Realiteten er, at der ikke er det ringeste belæg for sådanne koblinger. I betragtning af, at redaktøren for Den Danske Forenings blad, Sune Dalgård, endog er veteran fra Danmarks Frihedskamp og har tilbragt krigens sidste del i tysk fangenskab, er det helt utroligt groft, at Stiftstidende endog karakteriserer det blad, han redigerer, som nationalsocialistisk."

15/1 1993, Roskilde Ret, BS 8-4267/91:

Følgende udtalelser fra daværende styrelsesmedlem Harry Vinter vedr. Jens Sejersen og Bashy Quarishy, fremsat i et læserbrev som svar på et angreb fra disse, blev mortificeret, d.v.s. kendt ubeføjede, og Vinter fik pålagt 5 dagbøder a 100 kr.: Om Jens Sejersen at "Det kan tillige konstateres, at BZ-kredsens fremfærd udnyttes af hr. Sejersen". Om Quarishy, at denne har "specialiseret sig i overgreb på møde- og ytringsfriheden". Om dem begge, at de er "ekstremister" og at de "har nær kontakt til BZ-kredse." Derimod anså retten det ikke for retsstridigt, at Harry Vinter havde udtalt, at Bashy Quarishy offentligt har erklæret, "at han ikke nærer fine følelser for vore grundlovssikrede frihedsrettigheder", samt at Jens Sejersen "indtil for nylig var en flittig skribent i Land og Folk" og bl.a. har "specialiseret sig i omsorgsfuldt at opfordre lokaleudlejere til ikke at huse Den Danske Forening, da der ellers kan blive ballade og boycott". Dommen blev ikke anket, da Harry Vinter anså den for ligegyldig og afventede resultatet af en større sag mod Jens Sejersen (jf. nedenfor om dommen af 22/2 1993). Dommen er omtalt i særnummeret af Danskeren Med Lov skal Land bygges, april 1993.

10/2 1993, Århus Ret, 4. afd., PR 9107132-4:

Flemming Hammerild dømmes for at have kaldt DDF's formand "løgner" og "notorisk løgner". Dommeren lader den forskyldte straf bortfalde med henvisning til, at domfældte ud fra bl.a. nogle artikler i Ekstra Bladet kunne have troet, at sigtelsen var holdbar.

22/2 1993, Østre Landsret, 1. afd. a.s. nr. 43/1992, adv. Chr. Harlang:

Fastslået, at en påstand fra Jens Sejersen om, at DDF har "forbindelser til ekstremistiske højreorienterede kræfter blandt andet det danske nazi-parti" var i strid med sandheden. Landsretten ville imidlertid ikke mortificere en udtalelse fra Jens Sejersens om, at DDF har "racistiske tendenser", idet retten herved tog hensyn til bl.a., at udtrykket i det konkrete tilfælde var anvendt i en sammenhæng, hvor det nærmest fremstod som skældsord mod foreningen (det var modificeret med ordet "tendenser"). Dommen citerer materiale fra foreningen (herunder en telefonavis som ved en misforståelse fra retten tillægges DDF). Dommen er omtalt i særnummeret af Danskeren Med Lov skal Land bygges, april 1993.

22/2 1993, Østre Landsret, 1. afd., a.s. nr. 312/1991:

Efter at Jens Sejersens navn var dukket op i sammenhæng med forsøgene på at hindre DDF's møder, iværksatte foreningen en privat undersøgelse omkring ham. I den sammenhæng kom en båndoptagelse frem, hvori han i privat selskab redegjorde for sine fremgangsmåder. På baggrund af denne skrev Danskeren nr. 5/1990, at Jens Sejersen "i privat selskab kan finde på at udtale, at han kynisk manipulerer pressen, blæser på vor grundlov og om nødvendigt vil bruge vold til at opnå sine formål". I samme nummer omtaler foreningen Jens Sejersen som en person "der vedkender sig Goebbels' (den nazistiske propagandaministers) metoder i sin politiske sags tjeneste". Jens Sejersen stævnedes foreningens ansvarshavende redaktør, Sune Dalgård, for injurier i den anledning. Efter at båndet var afspillet i Østre Landsret frikendte landsretten imidlertid Dalgård. Dommen er omtalt i særnummeret af Danskeren Med Lov skal Land bygges, april 1993.

11/11 1993, Østre Landsret 11. afd. a.s. 364/1992:

Ekstra Bladet dømmes for i en artikel af journalist Kurt Simonsen vedr. en udtalelse af europaparlamentsmedlem Ejner Hougaard Christiansen at have skrevet, at "Den Danske Forening er racistisk", "Racistisk - helt klart ja", idet disse udtalelser overskred, hvad der kunne anses omfattet af et loyalt og rimeligt referat. Derimod frifindes bladet for at have gengivet følgende referat af udtalelsen: "Jeg er fuldstændig klar over, at Den Danske Forening har dom for, at den ikke må kaldes racistisk. Men det er den alligevel. Kulturracistisk". Herved lægger retten vægt på, at gengivelsen i bladet ikke indeholdt en forstærkning af, hvad Hougaard Christiansen faktisk havde sagt i EF-parlamentet (hvor der hersker immunitet mod søgsmål).

8/12 1993, Københavns Byret afd. H, 377/93 (retsforslig):

Trods dommen i sagen, der endte med dommen i Østre Landsret 11/11 93 fortsætter Ekstra Bladets journalister Kurt Simonsen og Niels Westberg en kampagne mod DDF og foreningens formand, Ole Hasselbalch implicerende forskellige racisme-beskyldninger m.v. Foreningen indleder derefter ny sag mod Ekstra Bladet, nu for bagvaskelse, og bl.a. med henvisning til et par højesteretsdomme, der i et sådant tilfælde har pålagt længere frihedsstraffe. Under indtryk heraf må bladet gå på forlig og indrømme, at man har løjet om DDF, hvilket forlig bekræftedes i retten som følger:

"Dags dato har undertegnede parter i de for Københavns Byret verserende retssager opnået enighed om følgende:

1. De beskyldninger, EkstraBladet og dets journalister har rettet mod Den Danske Forening for racisme, trækkes tilbage og beklages. Ligeledes tilbagetrækkes og beklages de beskyldninger, der er rettet mod Den Danske Forening for at have arbejdet nært sammen med nynazisterne. Endelig tilbagekaldes og beklages beskyldningen mod foreningens formand Ole Hasselbalch for at være naziboss, for i retten at have forsøgt at gøre nazisterne stuerene og for at have dom for at være løgner.
2. EkstraBladet udreder sagsøgernes omkostninger med ialt kr. 10.000.
3. I erstatning for tort udreder EkstraBladet til Den Danske Forening ialt kr. 10.000.
4. I erstatning for tort udreder EkstraBladet til professor Ole Hasselbalch kr. 10.000.

5. EkstraBladet bringer - ukommenteret - på side 3 følgende redegørelse for forliget:

Overskrift med så store typer, som overskriftens længde efter sædvanlig praksis muliggør:

'EkstraBladet beklager omtale af Den Danske Forening'

Underoverskrift med typestørrelse svarende til almindelige underoverskrifter:

'Tillige beklages omtale af foreningens formand Ole Hasselbalch'

Tekst (det understregede med spærrede typer):

'I en række artikler har EkstraBladet på forskellig måde fremstillet Den Danske Forening som racistisk. Denne karakteristik savner belæg. Ekstrabladet tilbagekalder og beklager den derfor.

Ekstrabladet har tillige på forskellig vis søgt at sammenkæde Den Danske Forening med nazisterne. Efter den Danske Forenings love kan nazister ikke optages i foreningen. Så vidt det er EkstraBladet bekendt, gør foreningen, hvad den kan for at sikre, at denne bestemmelse overholdes.

EkstraBladet har på et tidspunkt skrevet, at foreningen har dom for at have arbejdet nært sammen med nynazisterne. Der eksisterer ingen sådan dom, og EkstraBladet har ikke noget grundlag for at mene, at der foreligger et sådant samarbejde. EkstraBladet tilbagekalder og beklager derfor disse beskyldninger mod Den Danske Forening.

EkstraBladet har tillige hævdet, at Den Danske Forenings formand, professor, jur. dr. Ole Hasselbalch, i retten har forsøgt at revaske nazisterne, og at han er "naziboss". Endvidere har EkstraBladet skrevet, at der er dom for, at Ole Hasselbalch må kaldes løgner.

Ole Hasselbalch har aldrig i retten foretaget sig eller udtalt noget, der kan tolkes som et forsøg på at revaske nazisterne. EkstraBladet har heller ikke grundlag for at tro, at Ole Hasselbalch har noget med nynazisterne at gøre. Og der eksisterer ikke nogen dom om, at Ole Hasselbalch må kaldes løgner. EkstraBladet trækker derfor de nævnte beskyldninger mod Ole Hasselbalch tilbage og beklager dem.'

EkstraBladet har til Den Danske Forening og Ole Hasselbalch betalt kr. 30.000 i erstatning og sagsomkostninger med kr.

6. Med forliget betragter Den Danske Forening bordet for "ryddet" i relation til forhold indtil forligets dato. Dog fastholder foreningen en allerede indgiven klage til Pressenævnet over en artikel, ifølge hvilken nazister skulle have holdt vagt ved et foreningsmøde i februar 1993, uagtet sandheden er, at de var blevet forment adgang til dette. Foreningen og Ole Hasselbalch forbeholder sig også ret til at inddrage de af dette forlig omfattede beskyldninger i en evt. ny sag mod EkstraBladet og eller dets medarbejdere, såfremt bladet gentager dem efter dags dato.

København den 2/12 1993.

Ansvarshavende redaktør Bent Falbert: Falbert

(For) journalist Kurt Simonsen: Falbert

For Den Danske Forening: Hasselbalch

Professor Ole Hasselbalch: Hasselbalch"

Dementiet blev trykt 12/12 1993.

30/8 1994, Ålborg Ret, 6. afd. PR 9400299-6, advokat Hans Mogensen:

Efter at advokat Hans Mogensen havde omtalt et forlig mellem Povl Nørager og Den Danske Forening offentligt trods en i forliget vedtaget diskretionsklausul (hvoraf Hans Mogensen var bundet i egenskab af advokat for Nørager), med deraf følgende negativ avisomtale af Den Danske Forening (se oven for under 6/1 1993), måtte Povl Nørager og foreningen dementere denne avisomtale. Ole Hasselbalch skrev i denne sammenhæng til Hans Mogensen og opfordrede ham bl.a. til at "vise lidt mindre nidkærhed i forsøgene på at indkonstruere hæderlige mennesker i sammenhænge, hvor de ikke hører hjemme". Dette førte til, at Mogensen stævnedes Hasselbalch for injurier. Dommen frikender Hasselbalch og udtaler bl.a., at retten finder "at (Mogensen) som professionel jurist og rådgivende advokat for en af sagens parter fuldstændig burde have afholdt sig fra at diskutere det i Østre Landsret indgåede forlig eller baggrunden herfor med repræsentanter for pressen. Ved alligevel at gøre dette burde han i det mindste vide, at han udsatte sig for kritik fra den anden part i forliget, og at denne kritik henset til sagens baggrund kunne blive skarp".

2/6 1994, Østre Landsret a.s. B-2916-92:

Modpartens advokat, Christian Harlang, og Fagbladets redaktør i sagen, der endte med dom i Østre Landsret 23/9 1991, udtalte til hhv. trykte følgende i Fagbladet som en kommentar til dommen: "Den Danske Forening er racistisk, men den har haft stor fornøjelse af, at folk ikke tør sige det". DDF stævnedes dem i den anledning, og begge dømtes i byretten bl.a. på basis af partsforklaringen og forklaringen fra Fagbladets journalist om samtalen med Harlang om dommen. Journalisten afhørtes imidlertid ikke i landsretten, hvorfor denne ud fra Harlangs (noget svævende) forklaringer om interviewet ikke kunne udelukke, at dennes udtalelser til Fagbladet havde været "mere nuancerede og refererende" end gengivet af Fagbladet. Landsretten dømmer derfor kun Fagbladets redaktør for udtalelserne.

20/6 1995, Retten i Brønderslev, sag BS 43/1995:

Efter at Oplandsavisen Brønderslev havde refereret et møde med Frede Farmand, korrigerede avisen ufyldstgørende et referat fra mødet, ifølge hvilket DDF er nazistisk og har Poul Heinrich Riis-Knudsen som leder, ligesom det i avisens dementi oplystes, at Ekstra Bladet havde fået domstolens ord for, at man må anvende udtrykket "et sammenrend af forstokkede fremmedhadere" om foreningen. Den sidstnævnte oplysning stammede angiveligt fra journalist Kurt Simonsen, Ekstra Bladet. DDF sagsøgte nu Oplandsavisen med krav om mortifikation. Dommen fastslår, at udtrykket er en ærekrænkende sigtelse, at Ekstra Bladet ingen sådan dom havde, og at den dom i forhold til Bibliotekarforbundet, som var blevet taget til indtægt for påstanden i det ufyldstgørende dementi, ikke berettigede til at omtale DDF som sket. Udtrykket "et sammenrend af forstokkede fremmedhadere" om DDF mortificeredes herefter, og der pålagdes redaktøren erstatning.

11/6 1996, Horsens Byret, 1. afd. BS 11-295/1995, advokat Hans Mogensen:

Efter at DDF i en folder og i Danskeren i sammenhæng med omtale af venstrefløjs-antiracisterne havde citeret Jens Sejersens udtalelser om at "Grundloven vil jeg skide

på, de skal have bank... . Kan jeg manipulere med medierne, så gør jeg det", sagsøgte Jens Sejersens ansvarshavende redaktør for Danskeren Sune Dalgård og DDF. Retten fandt, at den landsretsdom, der fastslår, at Jens Sejersens faktisk har udtalt sig således, skulle respekteres, men at landsretsdommen var forkert; det burde have været medføjet i referatet, at det udtalte var noget, Jens Sejersens "kan finde på" at sige "i privat selskab". Referatet i folderen ansås derfor for ubeføjet. Da sagsøgeren havde optrådt sammen med venstreorienterede og med voldsomhed havde kastet sig ud i kampen, måtte han imidlertid tåle at blive citeret i folderen, som i øvrigt ikke ansås at have fremstillet ham som eksponent for de i denne beskrevne antiracister. DDF fandt ikke anledning til at anke dette spørgsmål, idet dommen - som er meget vanskelig at forstå - så vidt ses ikke underkender beviset for, at Jens Sejersens faktisk har udtalt sig som anført.

I et af processkrifterne havde de sagsøgte oplyst, at Povl Nørager under sandhedsansvar i retten havde oplyst, at Jens Sejersens selv var medarrangør af et angreb på et tv-studie (jf. den sag, som endte med dommen 29/2 i Århus Byret). Jens Sejersens krævede mortifikation af denne oplysning. Da udtalelsen var faldet i et processkrift, og da det ikke kunne afvises, at referatet af vidneudsagnet var nogenlunde korrekt, frifandtes de sagsøgte for denne påstand.

DDF fandt i anledning af sagsanlægget lejlighed til at kræve mortifikation af nogle racismebeskyldninger, Jens Sejersens havde rettet mod foreningen. Nogle af de påklagede beskyldninger fandt Retten imidlertid ikke rettet mod foreningen, som derfor ikke ansås påtaleberettiget. Jens Sejersens blev imidlertid dømt for i strid med sandheden i et dagblad at have skrevet, at Europaparlamentet havde vedtaget en resolution, der benævner DDF som racistisk. DDF havde også klaget over, at Jens Sejersens på TV havde oplyst, at DDF "med et brag" havde tabt samtlige sine retssager. Dommen tager ikke stilling til denne usande oplysning fra Jens Sejersens side - muligvis har dommeren overset dette punkt i det komplicerede procesmateriale.

4/12 1996, Vestre Landsret 5. afd. sag B-0561-96, advokat Hans Mogensen

Under den sag mod Jens Sejersens, som fandt sin afgørelse ved Horsens Byret, havde DDF og foreningens redaktør i et af processkrifterne til deres forsvar henvist til indholdet af et vidneudsagn, som for nogle år siden var afgivet andetsteds af en person, der i god tro var kommet i Jens Sejersens selskab, og som derigennem havde fået et særligt indblik i, hvad der foregik omkring ham. Vidnet havde bl.a. fortalt om en filmedarbejders (påståede) rolle ved et "antiracistisk" overfald på et TV-studie under en udsendelse, han deltog i. Henvisningen skete efter bedste erindring om vidneudsagnets indhold og uden navngivelse af filmedarbejderen. Dette gav filmedarbejderen, der har en nær tilknytning til Jens Sejersens, anledning til at injuriestævne DDF. Samtidig truede Jens Sejersens vidnet, der lider af hjertesvaghed, og som ikke har helbred til at stå filibusterretssager igennem, med injuriersøgsmål. Vidnet mødte herefter i byretten med lægeattest og bad sig fritaget for vidnepligten.

På denne baggrund frikendtes foreningen i byretten, medens Vestre Landsret, hvor vidnet altså savnedes, nåede til det modsatte resultat.

18/2 1997, Retten i Gladsaxe, sag BS 733/96

Efter at Gladsaxebladet havde bragt et anonymt læserindlæg om, at DDF "har stor forkærlighed for nazisternes raceteori" og fremstiller "stærkt racistiske mærkater", stævnedes bladet, idet dette nægtede at bringe et korrigerende indlæg fra DDF. I

retten måtte bladet vedgå, at det anførte var ukorrekt, og trykke en beklagelse heraf, og retten tillagde herefter foreningen 5.000 kr. til dækning af sagsomkostninger.

2/8 1999, Vestre Landsret 1. afd. sag B-2453-96, advokat Hans Mogensen

I sagen havde Frede Farmand (Rasmussen) sagsøgt Ole Hasselbalch i anledning af nogle påstået ubeføjede udtalelser fra denne i Berlingske Tidende. Hasselbalch fremsatte et modkrav nemlig om at få mortificeret et udsagn fra Farmand, som sammenkædede Hasselbalch med nazisterne. Landsretten gav Hasselbalch medhold på begge punkter. --- Retten lægger i relation til Farmands klage vægt på, at hans aktiviteter i forhold til nazisterne i væsentligt omfang havde karakter af samarbejde med dem, og at han herved har fremkaldt et tvetydigt indtryk med hensyn til sine egne holdninger. Det følger i øvrigt af dommen, at Farmand faktisk havde produceret en grov nazi-propagandavideo, at den "afsløring" af nazilederen Riis-Knudsen, som på grundlag af materiale fra Farmand fandt sted i TV-2's udsendelse "de skjulte bånd" skete under omstændigheder, hvor Riis-Knudsen selv havde ønsket oplysningen lækket, og at Riis-Knudsen har vurderet Farmand som holdningsmæssigt liggende på linje med sig selv. --- Dommen refererer et vidneudsagn fra Povl E. Nørager (forfatter og journalist, medstifter af Folkebevægelsen mod Nazisme). Denne siger bl.a.: "Det er rigtigt, at det vigtigste for nazisterne er omtale, uanset om den er dårlig, og de forsøger også i offentligheden at fremkalde det indtryk, at personer, som f.eks. er modstandere af den nuværende udlændingepolitik, tillige er nazister." Videre refereres et vidneudsagn fra Jacques Blum (kultursociolog, formand for Mosaik Trossamfund), bl.a. således: "Vidnet har været i kontakt med Simon Wiesenthals Center i Wien og der fået oplyst, at appellanten er optaget i centerets kartotek (over nynazister, red.) med karakteristikken 'usikker'. Det er normalt, at nynazister anser skandaler og retssager for fremmende for deres sag, og at de benytter retssystemet til at udmarve deres modstandere."

Dommen samt Hasselbalchs indledende procedureindlæg i sagen er gengivet i fuld udstrækning nedenfor. Modpartens indlæg må hentes hos advokat Hans Mogensen, Ålborg.

16/6 2000, Østre Landsret, 19. afd., sag B 0749-97, advokat Christian Harlang:

I anledning af DDF sommerstævne i Korsør iværksatte autonome kredse samt Restaurations- og Bryggeriarbejderforbundet med forankring hos forbundsformand Maj Britt-Bidstrup en voldsom verbal offensiv mod DDF. Herunder udtalte hun bl.a. som foregivende at henvise til DDF's programskrift (og dermed som udtrykkende foreningens holdning) i Aktuelt 8/6 1995: "I min begrebsverden er det racisme at behandle mennesker anderledes udelukkende på grund af deres hudfarve..." Fremdeles udtalte hun i en pressemeddelelse udsendt 9/6 1995: "Mennesker skal kunne nægte at arbejde ved arrangementer med et racistisk og menneskefjendsk livssyn". I Aktuelt 12/6 1995 sagde hun: "Hvis ikke det er racistisk, så véd jeg ikke, hvad det er. Tænk, hvis man blev anvist et arbejde, hvor man skulle stå dér, mens de mere eller mindre heiler...", i Jyllands-Posten 13/6 1995: "Den Danske Forenings indstilling er racistisk.", og i Berlingske Tidende 13/6 1995: "... selvom Ole Hasselbalch viste mig en tidligere landsretsdom i fredags om at foreningen ikke må kaldes racistisk, så må vi bare gå videre til Højesteret, for hvad er så racister.". Byretten mortificerede alle disse udtalelser og pålagde hende en erstatning for sagsomkostninger på 5.000 kr. samt for tort på yderligere 5.000 kr. Tillige pålagdes hun 20 dagbøder á 100 kr., alternativt hæfte i 20 dage. Dommen anså udtalelserne for bagvaskelse, men ville under hensyn til reglerne i Den europæiske

Menneskerettighedskonvention ikke pålægge frihedsstraf herfor. Dommeren bemærkede i øvrigt, at Bidstrup ikke ved det skete har handlet til varetagelse af en åbenbar almeninteresse eller af sit fagforbunds tarv, som han mener kunne være varetaget på en anden måde (28/2 1997, Københavns Byret, afd. J. sag J 351/1995, advokat Christian Harlang).

Sagen blev af Bidstrup anket til Østre Landsret, hvis 19. afdeling den 16/6 2000 stadfæstede byrettens afgørelse og pålagde hende at betale yderligere 15.000 kr. i sagsomkostninger. Landsretten lægger vægt på, at der ikke er noget bevis for, at Den Danske Forening er racistisk, og at Maj-Britt Bidstrup i øvrigt ikke har handlet til berettiget varetagelse af nogen almeninteresse eller eget eller andres tarv. Under hensyn til, at hun var bekendt med, at domstolene har underkendt tilsvarende beskyldninger, finder landsretten heller ikke, at hun kan fritages for straf i kraft af Menneskeretskonventionens regler til værn for ytringsfriheden, idet den særlige undtagelse heri til værn for andres gode navn og rygte tværtimod må anvendes i sagen. Under hensyn til, at udtalelserne ikke var rettet mod bestemte enkeltpersoner, pålægges straffen imidlertid ikke efter straffelovens kvalificerede bagvaskelsesbestemmelse. Foreningen havde krævet, at hendes advokat i sagen, Christian Harlang, blev pålagt at betale de omkostninger, hun nu er pålagt, men dette krav imødekom landsretten ikke.

20/12 2012, Forskerforum. Retten på Frederiksberg, sag BS j-549/12 (retsforlig)

Den 15/0 2011 bragte bladet Forskerforum i sin internetudgave en omtale af Den Danske Forening. Således hed det, at "Den Danske Forening er kendt for at være stærkt indvandrerfjendtlig med racebiologiske teorier, samt at give plads for højreorienterede sympatier helt ud til neo-nazisme og holocaust-benægttere." Efter et længere forløb, hvor det var nødvendigt at udtage stævning, og hvor redaktøren, Jørgen Øllgaard, som så mange andre før ham forgæves forsøgte at finde dokumentation for sin påstand, måtte bladet indgå på forlig med foreningen. I forliget tilbagekaldte og beklagede Forskerforum nævnte omtale af foreningen.

23/10 2015 Københavns Byret, BS 12A-3838/2013 og BS 12A-1098/2014)

Sagerne vedrørte en annonce indrykket af et politisk parti, P, i bl.a. Ekstra Bladet, Jyllands-Posten og Kristeligt Dagblad den 29. maj 2013 og efterfølgende - den 30. maj 2013 eller i en af dagene herefter - viderebragt på Den Danske Forenings (F's) hjemmeside. Annoncen indeholdt bl.a. følgende tekst: "Én på listen er til fare for Danmarks sikkerhed" og "... den potentielle terrorist... blandt de knap 700" efterfulgt af navne og bopælskommuner på de personer, herunder 15 sagsøgere, der var optaget på et i tilknytning til nævnte tekst i annoncen optrykt lovforslag om indfødsrets meddelelse. Spørgsmålet var, om denne tekst indeholdt ærekrænkende sigtelser, der var strafbare efter straffelovens § 267. Sagerne var anlagt mod henholdsvis en partiformand A og partiet, samt mod Den Danske Forening. Sagsøgerne havde nedlagt følgende påstande:

1. A og P og F straffes efter straffelovens § 267.
2. Følgende sigtelser kendes ubeføjede: "Én på listen er til fare for Danmarks sikkerhed", "...den potentielle terrorist...blandt de knap 700"
3. A og P tilpligtes at fjerne gengivelse af annoncen på P's hjemmeside.
4. A og P tilpligtes at anerkende, at brugen af sagsøgernes navne og bopælskommuner i den fremlagte annonce har været uberettiget.

5. A og P og F tilpligtes in solidum at betale hver af sagsøgerne kr. 10.000,00 med tillæg af procesrente fra den 17. marts 2014 til betaling sker.
6. A og P og F tilpligtes in solidum at betale sagsøgerne en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved offentliggørelse af dommen.
7. A og P og F tilpligtes in solidum at betale sagsøgerne en af retten fastsat sum til fjernelse af sagsøgernes navne og sammenkædning med terror fra diverse søgemaskiner på internettet.

Både A, P og foreningen havde nedlagt påstand om frifindelse.

Af rettens begrundelse fremgår bl.a. vedrørende foreningen: "Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at F den 30. maj 2013 eller i en af dagene herefter lagde P's annonce på foreningens hjemmeside. Det er ubestridt, at der var tale om en direkte kopi af annoncen, der som nævnt den 29. maj 2013 var indrykket i Ekstra Bladet, Jyllands-Posten og Kristeligt Dagblad. Der er mellem parterne enighed om, at annoncen ikke længere findes på F's hjemmeside. Efter straffelovens § 267 straffes den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse. Retten finder, at annoncen gennem den skete indrykning i tre landsdækkende medier var "givet til pris" for offentligheden i en sådan grad, at den mindre videreudbredelse, der skete ved den direkte gengivelse på F's hjemmeside, er straffri. Allerede som følge heraf, og da det af sagsøgerne i øvrigt anførte ikke kan føre til et andet resultat, tages F's frifindespåstand til følge.

..."

Der foreligger tillige en række udenretlige forlig, hvor forskellige medier eller enkeltpersoner har måttet vedgå at have fremsat uberettigede racisme/nazismebeskyldninger mod DDF. I reglen har disse haft udgangspunkt i en situation, hvor pågældende med belæg i rygter, løs snak samt behovet for at demonstrere egen fortræffelighed har fremsat eller viderebragt sådanne beskyldninger. Når pågældende kommer i kontakt med en advokat (uden for de faste "antiracistiske") vil han imidlertid normalt blive oplyst om tingenes rette sammenhæng. Han vil så normalt forlige sagen for at undgå de yderligere omkostninger, det vil påføre ham at skulle have striden afgjort i retten.

DDF's procespolitik: DDF anlægger normalt kun injuriersøgsmål i anledning af beskyldninger for racisme og/eller nazisme, og kun for så vidt beskyldningerne ikke er fremsat af kredse, man umuligt kan tage højtideligt (typisk de autonome "antiracistiske" grupperinger og personer fra dette miljø).